

Roemenië Manna Nieuwsbrief

DORA EN SEPTI IN NEDERLAND

Zomer 1997

Maandagochtend 11 augustus 1997, 's morgens om 4:00 uur vertrokken wij (Bert, Els en Hester Stortenbeker) per auto uit Nieuwerkerk a/d IJssel, op weg naar Timisoara in Roemenië om daar Dora en Septi Vintila op te halen voor een tiendaagse oriëntatie / vakantie in Nederland. Een onzeker vertrek, omdat we op dat moment nog niet zeker weten of ze inderdaad wel een visum hebben gekregen.

Onze reis verloopt voorspoedig. We overnachten in het voor stichting Manna ondertussen bekend en geliefd geworden hotelletje Helena, net over de grens Oostenrijk-Hongarije.

Dinsdagmiddag om 16:00 uur Roemeense tijd staan we voor de deur bij de Vintila's. Dora en Septi blijken inmiddels gelukkige bezitters van de kostbare(!) visa voor Nederland. Na een kop koffie en de afspraak gemaakt te hebben om de volgende ochtend om 11:00 uur te vertrekken, gaan we naar onze vrienden Vasili en Sophie Piscoi. Daar eten en slapen we. 's Avonds ontmoeten we nog even mensen van de Evangelische Lokale Omroep Timisoara. De door Manna in bruikleen gegeven MiniDisc speler is defect. We besluiten de speler mee te nemen naar Nederland voor reparatie.

Woensdagochtend brengen we eerst nog snel een bezoek aan een gezin dat vanuit Nederland gesponsord zal gaan worden. De omstandigheden zijn weer schrijnend: het gezin (11 kinderen) huist in een kamertje van drie bij drie. Er is nog iets dat als een keukentje dienst doet en verder is er nog een klein kamertje dat noodgedwongen voor de vader is die geestelijk regelmatig flink in de war is en daardoor niet kan werken.

Hierna halen we onze logees op. We worden door de hele familie hartelijk uitgeleide gedaan. Het is 11:15 uur als we de terugtocht aanvaarden. En ook die terugtocht verloopt voorspoedig: de grens Roemenië-Hongarije kost slechts één uur. Het is net als op de heenreis zo'n 30°, maar echt last hebben we er niet van. Opnieuw overnachten we in Helena, een hele ervaring voor onze gasten. Ze zullen zich nog vele malen verbazen de komende tijd.

We vertrekken volgende dag (donderdag) weer vroeg: 4:00 uur. Dora en Septi hebben geen doorreisvisum voor Oostenrijk. Dat is voor Roemenen een hele procedure om dat te krijgen. Daarom gaan we vanuit Hongarije door Slowakije en Tsjechië naar Duitsland. Om 18:30 uur arriveren we in Nieuwerkerk. Het wordt voor ons allemaal een hele leuke tijd.

Eerst maar een excursie naar de kust op een mooie zomeravond. De zonsondergang in Hoek van Holland blijkt een wereldwon-

der. De zee hebben Dora en Septi nog nooit gezien!

We gaan fietsen naar Kinderdijk. Dora zal met Gabriëlle een tandem delen (zij kan niet fietsen) en Septi zal zelf fietsen. Dat fietsen van Septi blijkt in het begin een hachelijke onderneming. Hij zou vaker gefietst hebben, maar dat zal zo te zien hooguit de straat uit zijn geweest en dan weer terug. Maar gaandeweg gaat het beter.

Ouwehands Dierenpark met de zeeleeuwshow valt heel goed, het treintje er heen trouwens ook!

Amsterdam wordt ook bezocht. Het Rijksmuseum is het doel. Vooral Dora vindt het indrukwekkend om de Nachtwacht in het echt te zien. Op de terug wordt nog even Schiphol bekeken.

Wat dichterbij, maar daarom niet minder leuk, is het bezoek aan Gouda. Het stadhuis en de St. Jan worden uitgebreid bewonderd.

Natuurlijk staat er ook een rondvaart met de Spido op het programma. Zowel Septi als Dora kijken hun ogen uit en genieten van het varen. Na afloop gaan ze met Gabriëlle, Marlies en Hester Rotterdam in om voor allebei een spijkerbroek met trui te kopen. Groot was het enthousiasme toen bij thuiskomst de kleding uitgebreid kon worden getoond.

Naast de uitjes zijn er de "binnenactiviteiten" zoals een spelletje Monopoly, maar ook veel praten over de verschillen tussen oost en west,

de prijs voor de welvaart (veel minder sociaal leven dan in Roemenië), uitleggen dat je in Nederland, als je f1600,00 verdient, voor hun een onbereikbaar kapitaal, bepaald niet rijk bent. Armoede heeft dus verschillende vormen. Het zijn voor beide partijen leerzame gesprekken.

Wat we allemaal als heel fijn ervaren is het bijbellezen en bidden aan tafel. Het lezen van een Psalm in het Roemeens en Nederlands, het om de beurt bidden in je eigen taal of in het Engels, het zijn stuk voor stuk dingen om van te genieten.

Dora en Septi hebben trouwens ook genoten van de jeugdavond in De Terp en het middagje strand samen met een deel van de jeugd. Het omgaan met leeftijdgenoten uit een ander land met een andere taal en cultuur was ook weer een leuke en leerzame ervaring.

Dinsdag 26 augustus, 's morgens om 7:30 uur, namen we op het station van Nieuwerkerk a/d IJssel afscheid van de achterblijvers: Gabriëlle en Hester.

Onze treinreis terug -ook al weer een hele ervaring voor onze gastenverliep zonder problemen. Een rokend draaistel van onze wagon gaf een uur vertraging. In Arad (Roemenië) misten we daardoor de aansluitende trein naar Timisoara. Dat betekende nog anderhalf uur wachten - drie uur later in Timisoara.

Om 17.30 uur (Roemeense tijd = een uur later) arriveerden we in de stromende regen in Timisoara. Vader Vintila stond ons met vier van zijn kinderen op te wachten. Met twee taxi's legden we het laatste stukje af (kosten 10.000 Lei = f2,50 per taxi...).

Dora en Septi zijn weer thuis. Met veel ervaringen, mooie herinneringen en veel om over na te den-

ken. Ook wij hebben weer veel om over na te denken. Na elk bezoek aan Roemenië word je er opnieuw bij bepaald dat wij het zo goed hebben in vergelijking met hen die in dit vergeten land wonen? En opnieuw beseffen we, dat onze taak nog niet af is.

Stichting Roemenië Manna: hulp op kleine schaal in een groot land. Een druppel op een gloeiende plaat... Weet u wat er gebeurt als er een druppel op een gloeiende plaat valt? Het maakt geluid, het sist. Wij van Stichting Manna hopen dat dit geluid ook uw aandacht trekt.

Stichting Roemenië Manna en het gastgezin: Bert, Els, Gabriëlle, Marlies en Hester Stortenbeker willen u hartelijk danken voor uw gebeden, uw gaven en uw medeleven. Zonder uw hulp was dit hele project niet mogelijk geweest. Nogmaals onze hartelijke dank!

Colofon

Uitgave:
Stichting Roemenië Manna
Ebbekruid 11
3068 RH Rotterdam,
ABN AMRO bank 50 38 26 170,
Stichtingsregister:
KvK Rotterdam 1331312

tekst & layout
Bert en Els Stortenbeker